

Uitgepuzzeld op lappendekken

Nooit meer oog in oog met de oehoe.

Maarten Vlas (53) uit Gulpen neemt na zeven jaar afscheid als schaapherder van de Sint Pietersberg. Hij emigreert met zijn vrouw naar Frankrijk.

MAASTRICHT/GULPEN
DOOR RONALD OOLÉE

Je bent schaapherder, maar je moet ook een beetje veearts, dierenarts, ecoloog en planner zijn." Om dat laatste te onderstrepen laat Maarten Vlas een computerbestandje zien waarin met kleuren staat aangegeven welke delen van de Sint Pietersberg hij wanneer door zijn schapen moet laten begrazen.

De 53-jarige Gulpenaar is nog tot en met vrijdag de vaste herder van de Sint-Pietersberg en kent de vooroordelen die het vak en zijn dieren bij buitenstaanders oproepen. „Iemand die de hele dag geen bal uitvoert en met schapen als levende grasmaten." Maar daarmee doe je hem tekort. Ze-

ker op de Sint-Pietersberg, een natuurlijke lappendeken met allemaal eigen kenmerken, waar hij vooral bezig is om de flora en fauna te stimuleren. Een heel gepuzzel. Zo zijn er delen die hij alleen in april kan begrazen en dan pas weer in oktober, terwijl hij op andere stukken het hele jaar door terecht kan. „Daarnaast moet je de hele dag alert zijn op ziektes bij je dieren. Loopt er een mank, dan kan dat zomaar leiden tot een infectie die de andere dieren weer besmet."

Broekzak

Voordat hij zeven jaar geleden op de Sint Pietersberg werd aangesteld, was hij nog nooit verder dan Slavante gekomen. Nu kent Vlas het gebied als zijn broekzak. Van de Douanegrot tot de Cannerheide en van het fort tot de

Verloren Vallei. Hij weet wanneer de gulden sleutelbloem bloeit en heeft oog in oog gestaan met de oehoe, vossen, dassen en bunzings. Hij beschouwt het als een belangrijke taak de mensen op hun aanwezigheid te wijzen.

Kwetsbaar

Dat deze berg zo dicht tegen de stad aan ligt, maakt hem kwetsbaar. Want voor een vliegeraar lijkt de wei boven op het plateau een dor grasveldje, maar dat er kwetsbaar steentje tussenstaat, ziet hij niet." Daarnaast heeft hij met wandelaars, paardrijders, joggers, hondenliefhebbers en mountainbikers te maken. En vandaan. „Ik ben hier al van alles tegengekomen. Een spiksplinternieuwe barbecue met het prijskaartje er nog aan. Drie kratten

bier waarvan er nog een vol was en zelfs vier flessen kotjap. Ik ben ook jong geweest en weet hoe leuk het is om vuurtje te stoken, maar om dan zakken vol rotzool achter te laten en lege flessen kapot te gooien?" Het zijn vervelende randzaken die hij zeker niet gaat missen, nu hij met zijn vrouw Mariou en hun bordercollies Jetje en Jane emigreert naar de Franse Auvergne. „Wat ik vooral ga missen, is de berg. Die ben ik toch een beetje als mijn berg gaan beschouwen. En het sociale contact dat je met allerlei mensen hebt opgebouwd. En de schapen natuurlijk. Want die zijn van Natuurmonumenten en blijven hier. Maar ik zal er daar vast en zeker ook een stuk of vijftien aanschaffen."

De Sint Pietersberg
ben ik toch een beetje
als mijn berg
gaan beschouwen.

Maarten Vlas

